

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPL.140.32.2018.WK

Warszawa, 29 maja 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec komisyjnego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo prasowe
(druk nr 2353).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem,
(-) Mateusz Morawiecki

Stanowisko Rządu wobec komisijnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo prasowe (druk sejmowy nr 2353)

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo prasowe (druk sejmowy nr 2353) zawiera następujące propozycje zmian obowiązujących przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe, zwanej dalej „ustawą – Prawo prasowe”:

- 1) w art. 5 ust. 1 ustawy zaproponowano wykreślenie słowa „obywatel” i nadanie ust. 1 następującego brzmienia: „Każdy, zgodnie z zasadą wolności słowa i prawem do krytyki, może udzielać informacji prasie.”;
- 2) w art. 16 ust. 1 ustawy, regulującym kwestię zwolnienia dziennikarza od zachowania tajemnicy zawodowej, odesłanie do przepisu art. 254 nieaktualnego Kodeksu karnego z 1969 r. zostało zastąpione odesłaniem do obecnie obowiązującego art. 240 § 1 Kodeksu karnego z 1997 r., który jest odpowiednikiem poprzednio obowiązującego art. 254;
- 3) w art. 37a zrezygnowano z nieaktualnej terminologii dotyczącej kar dodatkowych.

W ocenie Rządu, wszystkie rozwiązania zawarte w projekcie zasługują na aprobatę. W pierwszej kolejności należy odnieść się do zmiany zaproponowanej w art. 5 ust. 1 projektu ustawy mającej na celu dostosowanie ww. przepisu do art. 54 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który brzmi: „Każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji”. Tym samym, zawężenie w ustawie – Prawo prasowe prawa udzielania informacji prasie wyłącznie do obywateli jest nieuzasadnione i dodatkowo sprzeczne z art. 10 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, który stanowi, iż „Każdy ma prawo do wolności wyrażania opinii. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. (...)”.

W zakresie zmian wprowadzanych w art. 16 i art. 37a ustawy – Prawo prasowe należy zauważyć, że zmiany te mają charakter dostosowujący przepisy obowiązującej ustawy – Prawo prasowe, która została uchwalona w 1984 r., do obecnie obowiązującego Kodeksu karnego, którego przepisy weszły w życie z dniem 1 września 1998 r. Zmiana zaproponowana w art. 16 ust. 1 projektu ustawy ma na celu zmianę odwołania do przestępstwa stypizowanego obecnie w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, tj. przestępstwa niezawiadomienia o przestępstwie. Odnosząc się do zmiany zawartej w art. 37a projektu ustawy należy zauważyć, że obecnie obowiązujący Kodeks karny nie przewiduje już kar dodatkowych.

Mając na uwadze powyższe, Rząd ocenia projekt pozytywnie.